GENERALINĖS ADVOKATĖS
TAMARA ĆAPETA IŠVADA,
pateikta 2024 m. kovo 14 d.[1]

Byla C-535/22 P

Aeris Invest Sàrl
prieš
Europos Komisiją,

Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV)

„Apeliacinis skundas – Ekonominė ir pinigų politika – Bankų sąjunga – Bendras pertvarkymo mechanizmas – Reglamentas (ES) Nr. 806/2014–18 straipsnis – Pertvarkymo sąlygos – 15 straipsnis – Pertvarkymo tikslai – 22 straipsnis – Bendrieji pertvarkymo priemonių principai – SESV 296 straipsnis – Pareiga motyvuoti – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis – Ieškinys dėl panaikinimo ir ieškinys dėl žalos atlyginimo – *Banco Popular* pertvarkymas“

I. Įvadas

1. Bendras pertvarkymo mechanizmas (toliau – BPeM) buvo nustatytas 2014 m.[2] 2017 m. birželio 6 d. jis pirmą kartą taikytas *Banco Popular Español, SA* (toliau – *Banco Popular*).

2. Apeliantė *Aeris Invest Sàrl* (toliau – *Aeris Invest*) yra juridinis asmuo pagal Liuksemburgo teisę; jis buvo *Banco Popular* akcininkas prieš priimant šio banko pertvarkymo schemą[3]. Fiziniai ir juridiniai asmenys, kuriems *Banco Popular* kapitalas priklausė nuosavybės teise iki jo pertvarkymo 2017 m. birželio 7 d., Bendrajam Teismui pateikė daugiau kaip 100 tiesioginių ieškinių.

3. Savo ieškinyje Bendrajam Teismui *Aeris Invest* ginčijo pertvarkymo schemą ir Europos Komisijos patvirtinimą dėl tam tikrų tariamų klaidų, taip pat dėl tam tikrų BPeM reglamento nuostatų galiojimo. Šis ieškinys buvo atmestas iš esmės 2022 m. birželio 1 d. Sprendimu *Aeris Invest / Komisija ir BPV* (T-628/17, EU:T:2022:315) (toliau – skundžiamas sprendimas).

[1] Originalo kalba: anglų.

[2] 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1) (toliau – BPeM reglamentas).

[3] 2017 m. birželio 7 d. vykdomajame posėdyje Bendra pertvarkymo valdyba priėmė sprendimą SRB/EES/2017/08 dėl *Banco Popular Español, S.A*. pertvarkymo schemos patvirtinimo (toliau – pertvarkymo schema). Pertvarkymo schema buvo patvirtinta 2017 m. birželio 7 d. Komisijos sprendimu (ES) 2017/1246, kuriuo patvirtinama *Banco Popular Español S.A*. pertvarkymo schema (OL L 178, 2017, p. 15) (toliau – Komisijos patvirtinimas).

4. Kartu nagrinėjamas dar vienas apeliacinis skundas byloje *García Fernández ir kt. / Komisija ir BPV*, C-541/22 P[4]l juo ginčijamas analogiškas Bendrojo Teismo sprendimas dėl tos pačios pertvarkymo schemos (toliau – analogiškas apeliacinis skundas). Pateikti argumentai iš esmės sutampa. Mano išvada dėl šio apeliacinio skundo pateikiama tą pačią dieną (toliau – analogiška išvada), todėl šios dvi analogiškos išvados turėtų būti skaitomos kartu.

5. Atsižvelgdama į analogiškos išvados 5–7 punktuose pateiktą peržiūros standartą, siūlysiu Teisingumo Teismui patvirtinti abu skundžiamus sprendimus.

II. Aplinkybės, dėl kurių pradėtas procesas Bendrajame Teisme

6. Šiam apeliaciniam skundui svarbios faktinės aplinkybės, išsamiau paaiškintos skundžiamo sprendimo 25–83 punktuose, yra tapačios faktinėms aplinkybėms analogiškoje išvadoje. Todėl skaitytoją nukreipiu į tos išvados 9–24 punktus.

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

7. 2017 m. rugsėjo 18 d. Bendrajam Teismui pateiktame ieškinyje *Aeris Invest* reikalavo, kad būtų panaikinta pertvarkymo schema ir Komisijos patvirtinimas.

8. 2018 m. rugpjūčio 6 d. Ispanijos Karalystei, Europos Parlamentui ir Europos Sąjungos Tarybai buvo leista įstoti į bylą, o 2019 m. balandžio 12 d. – ir *Banco Santander*. Visi jie įstojo į bylą palaikyti Komisijos ir Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) reikalavimų.

9. 2021 m. gegužės 12 d. nutartimi Bendrasis Teismas įpareigojo BPV pateikti visas pertvarkymo schemos versijas, 2-ąjį vertinimą, 2017 m. birželio 6 d. Europos Centrinio Banko (toliau – ECB) žlugimo arba galimo žlugimo vertinimą, 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* raštą (kartu su jo priedu) ECB ir 2017 m. gegužės 18 d. ECB raštą *Banco Popular*.

10. 2021 m. birželio 9 d. nutartimi Bendrasis Teismas, susipažinęs su šiais dokumentais, nutarė, kad jie nėra būtini bylai išnagrinėti ir iš bylos pašalino konfidencialias dokumentų versijas, o apeliantei (ieškovei pirmojoje instancijoje), Komisijai, Ispanijos Karalystei, Parlamentui, Tarybai ir *Banco Santander* išsiuntė 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* raštą ECB be šio rašto priedo.

11. Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį kaip nepagrįstą.

IV. Procesas Teisingumo Teisme

12. 2022 m. rugpjūčio 9 d. pateiktame apeliaciniame skunde *Aeris Invest* Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą, atsižvelgiant į apeliantės Bendrajame Teisme pateiktus reikalavimus:

[4] Juo skundžiamas 2022 m. birželio 1 d. Sprendimas *Eleveté Invest Group ir kt. / Komisija ir BPV* (T-523/17, EU:T:2022:313, toliau – analogiškas skundžiamas sprendimas).

– panaikinti BPV pertvarkymo schemą,

– panaikinti Komisijos patvirtinimą dėl pertvarkymo schemos ir

– pagal SESV 277 straipsnį pripažinti, kad BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniai netaikomi;

– priteisti iš Komisijos ir BPV bylinėjimosi išlaidas, patirtas pirmojoje ir apeliacinėje instancijose;;

– subsidiariai, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

13. Komisija, BPV, Taryba, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti visą apeliacinį skundą,

– priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

14. Taryba papildomai Teisingumo Teismo prašo:

– tuo atveju, jei Teisingumo Teismas panaikintų skundžiamą sprendimą ir priimtų sprendimą dėl ieškinio pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį, atmesti pagrindą dėl BPeM reglamento 15, 18, 20, 21, 22 ir 24 straipsnių neteisėtumo.

15. Be to, *Banco Santander* tvirtina, kad tuo atveju, jei Teisingumo Teismas patenkintų apeliacinį skundą ir pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį nuspręstų pats priimti sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo:

– pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą apriboti savo sprendimo padarinius, palikdamas galioti *Banco Popular* pardavimo *Banco Santander* pasekmes.

V. Analizė

16. Apeliantė pateikia aštuonis apeliacinio skundo pagrindus. Apeliacinio skundo pirmajame pagrinde teigiama, kad Bendrasis Teismas pažeidė BPeM reglamento 18 straipsnį, rūpestingumo pareigą ir pareigą motyvuoti. Apeliacinio skundo antrajame pagrinde apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė BPeM reglamento 14 ir 20 straipsnius, rūpestingumo pareigą ir SESV 296 straipsnį. Apeliacinio skundo trečiasis pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė rūpestingumo pareigą, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 17 ir 47 straipsnius ir BPeM reglamento 14 straipsnį. Ketvirtajame pagrinde teigiama, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į gynybą pagal Chartijos 47 straipsnį ir SESV 296 straipsnį. Apeliacinio skundo penktasis pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 296 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintas teises į gynybą dėl pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo konfidencialumo. Apeliacinio skundo šeštasis pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 47 straipsnį ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnį, nes atmetė apeliantės prašymą pateikti dokumentus. Apeliacinio skundo septintasis pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 17 ir 52 straipsnius, nes atmetė prieštaravimą dėl BPeM

reglamento 15 ir 22 straipsnių neteisėtumo tiek, kiek jais neproporcingai kišamasi į teisę į nuosavybę. Apeliacinio skundo aštuntajame pagrinde teigiama, kad Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 17 ir 52 straipsnius bei ESS 5 straipsnio 4 dalį.

17. Šiame apeliaciniame skunde ir analogiškame apeliaciniame skunde nurodomi keli bendri pagrindai. Dėl šių dviejų skundų sąsajų šią išvadą padalysiu į dvi dalis: A skirsnyje aptarsiu abiem apeliaciniams skundams bendrus pagrindus, o B skirsnyje – šiam apeliaciniam skundui būdingus pagrindus.

A. Byloms C-535/22 P ir C-541/22 P bendri apeliacinio skundo pagrindai

18. Abiem apeliaciniams skundams būdingos dvi temos. Pirma susijusi su BPeM reglamento 18 straipsniu [5], kurį aptarsiu 1 skirsnyje.

19. Antroji abiem apeliaciniams skundams bendra tema susijusi su tariamu Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti ir Chartijos 47 straipsnio pažeidimu [6]. Šiuos klausimus aptarsiu 2 skirsnyje.

1. BPeM reglamento 18 straipsnis

a) BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies a punktas

20. Apeliacinio skundo pirmajame pagrinde apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą [7], konstatuodamas, jog likvidumo problemos gali būti priežastis, dėl kurios bankas gali būti laikomas žlugusiu arba galinčiu žlugti, nes bankas, nors ir turėdamas likvidumo problemų, buvo mokus. Analogiškame apeliaciniame skunde apeliantės apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, jog nemokumas nėra sąlyga, kad būtų galima konstatuoti, jog bankas yra žlugęs arba gali žlugti.

21. Antra, apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai pripažino BPV pasyvų elgesį, kiek tai susiję su būtinybe suteikti *Banco Popular* skubią paramą likvidumui padidinti (toliau – SPLP), nes BPV turi rūpestingumo pareigą, įskaitant pareigą užtikrinti SPLP iki banko žlugimo arba galimo žlugimo [8].

22. Dėl pirmojo teiginio, remiantis abiem skundžiamais sprendimais, žlugimo arba galimo žlugimo nustatymo sąlygos išsamiau reglamentuojamos BPeM reglamento 18 straipsnio 4 dalyje [9], kurioje nereikalaujama, kad bankas būtų nemokus, ir neužkertamas kelias nustatyti žlugimą arba galimą žlugimą, kai bankas susiduria su ne laikinomis likvidumo problemomis.

[5] Šie teiginiai nurodyti apeliacinio skundo pirmajame pagrinde byloje C-535/22 P ir apeliacinio skundo pirmajame pagrinde byloje C-541/22 P.

[6] Šie teiginiai išdėstyti apeliacinio skundo ketvirtajame, penktajame ir šeštajame pagrinduose byloje C-535/22 P ir apeliacinio skundo antrojo pagrindo byloje C-541/22 P penktojoje ir šeštojoje dalyse.

[7] Skundžiamo sprendimo 275–304 punktai.

[8] Analogiško skundžiamo sprendimo 118–177 punktai.

[9] Skundžiamo sprendimo 288 punktas; analogiško skundžiamo sprendimo 130 punktas.

23. Tada Bendrasis Teismas įvertino įvairius šaltinius ir paaiškinimus, kuriais remiantis ECB (žlugimo arba galimo žlugimo vertinime) ir BPV (pertvarkymo schemoje) įvykdė BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimus, o tai jie padarė atsižvelgdami į dideles *Banco Popular* likvidumo problemas.

24. Tai apima 2016 m. *Banco Popular* metinę ataskaitą, įvairių reitingų agentūrų sumažintą *Banco Popular* reitingą, neigiamus pranešimus spaudoje, padengimą banko likvidžiuoju turtu (kuris nukrito žemiau minimalios 80 % ribos), EBI gaires [10], kuriose nustatytos žlugimo arba galimo žlugimo vertinimo sąlygos, ir paties *Banco Popular* valdybos raštą [11].

25. Bendrasis Teismas rėmėsi BPeM reglamento 57 konstatuojamąja dalimi, pagal kurią sprendimas pertvarkyti subjektą turėtų būti priimtas anksčiau, nei subjektas tampa nemokus ir kol dar neišseko jo nuosavas kapitalas. Todėl jis teisingai nusprendė, kad nemokumas nėra vienintelis scenarijus, pagal kurį gali būti priimtas sprendimas dėl pertvarkymo [12].

26. BPeM reglamento ar EBI gairių tekste nėra jokios nuostatos, kuri leistų daryti prielaidą, kad dėl likvidumo problemų, kurios nėra laikinos, negalima daryti išvados dėl žlugimo arba galimo žlugimo. Todėl Bendrasis Teismas teisingai išaiškino BPeM reglamento 18 straipsnio 1 ir 4 dalis ir konstatavo, kad išvada, jog *Banco Popular* yra žlugęs arba galintis žlugti, atitinka BPeM reglamento 18 straipsnio 4 dalies c punkte nustatytą sąlygą, pagal kurią „subjektas negali arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad subjektas artimiausioje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba kitų įsipareigojimų“.

27. Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą konstatuodamas, jog BPV neprisidėjo prie *Banco Popular* žlugimo. Jos teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai nustatė, jog banko žlugimo arba galimo žlugimo priežastys nėra susijusios su nustatymu, ar pertvarkymas atitiko BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimus [13].

28. Apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde teigia, kad BPeM reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje [14] nustatyta pareiga BPV užtikrinti, kad prieš priimant sprendimą dėl pertvarkymo bankas gautų SPLP. Atsakydamas į tai, Bendrasis Teismas, mano nuomone, teisingai atmetė šį argumentą, nurodydamas, kad SPLP priklauso nacionalinių centrinių bankų kompetencijai [15]. Iš tiesų, kaip Komisija ir BPV teisingai nurodo savo rašytiniuose paaiškinimuose, BPeM reglamento 52 konstatuojamosios dalies negalima aiškinti kaip teisinio pagrindo nustatyti pareigą „gelbėti banką“ prieš priimant sprendimą dėl pertvarkymo.

[10] 2015 m. rugpjūčio 6 d. Europos bankininkystės institucijos (EBI) gairės dėl skirtingų aplinkybių, kai įstaiga laikoma žlungančia ar galinčia žlugti, aiškinimo pagal Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 6 dalį (EBI/GL/2015/07).

[11] Skundžiamo sprendimo 291, 292, 297 ir 298 punktai. Taip pat žr. analogiško skundžiamo sprendimo 118–145 punktus.

[12] Skundžiamo sprendimo 286 punktas; analogiško skundžiamo sprendimo 132 punktas.

[13] Analogiško skundžiamo sprendimo 166 punktas.

[14] „BPeM turėtų būti grindžiamas [2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63)] ir [2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190)] sistemomis. Todėl Valdybai turėtų būti suteikti įgaliojimai imtis priemonių ankstyvuoju etapu, kai subjekto finansinė būklė ar mokumas blogėja. Informacija, kurią Valdyba gauna iš nacionalinių pertvarkymo institucijų arba ECB tame etape, yra labai svarbi nustatant veiksmus, kurių ji galėtų imtis siekdama pasirengti atitinkamo subjekto pertvarkymui.“

[15] Analogiško skundžiamo sprendimo 175 punktas.

29. Apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė principą *auditur propriam turpitudinem allegans*, pagal kurį asmuo negali remtis savo netinkamu elgesiu, kad gautų naudos [16]. Šiomis aplinkybėmis apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai atskyrė gero administravimo principą nuo pertvarkymo schemos teisėtumo [17].

30. Bendrasis Teismas, mano nuomone, teisingai atkreipė dėmesį į BPV uždavinius pagal BPeM reglamentą ir jame nustatytas sąlygas sprendimui dėl pertvarkymo pagal reglamento 18 straipsnio 1 dalį priimti. Bendrasis Teismas taip pat nepadarė klaidos, kai nusprendė nagrinėti tariamus netinkamus BPV veiksmus atsižvelgiant į apeliančių reikalavimus analogiškame apeliaciniame skunde dėl žalos atlyginimo, o ne dėl pertvarkymo schemos teisėtumo [18].

31. Apibendrindama tai, kas išdėstyta, manau, kad Teisingumo Teismas turėtų atmesti visus apeliacinio skundo pagrindus, susijusius su BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies a punktu.

b) BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies b punktas

32. Pirmiausia *Aeris Invest* teigia, kad egzistavo alternatyvios pertvarkymo priemonės, todėl Bendrasis Teismas neteisingai išaiškino BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies b punktą [19]. Konkrečiai kalbant, ji priekaištauja Bendrajam Teismui, kad jis nepareikalavo, jog BPV išsamiai ir nešališkai išnagrinėtų, kodėl *Banco Popular* nebuvo suteikta papildoma SPLP. Apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde panašiai teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti, neteisingai įvertino įrodymus ir neteisingai išaiškino BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies b punktą [20].

33. Bendrasis Teismas išnagrinėjo (i) tai, kad BPV atsižvelgė į *Banco Popular* suteiktą SPLP, (ii) tai, kad ją patvirtino ECB, ir (iii) tai, kad tokia pagalba neturėjo jokio poveikio „*Banco Popular* likvidumo pozicijos pablogėjimui“ [21]. Jis taip pat išnagrinėjo raštus, kuriais ECB ir *Banco de España* (Ispanijos bankas) pasikeitė dėl SPLP ir kurie, Bendrojo Teismo nuomone, įrodo, kaip sparčiai blogėjo *Banco Popular* padėtis [22]. Bendrasis Teismas taip pat rėmėsi ECB išvada, kad net jei SPLP būtų buvusi patvirtinta 2017 m. birželio 5 d., *Banco Popular* nebūtų galėjęs įvykdyti savo įsipareigojimų vėliausiai iki 2017 m. birželio 7 d. [23] Galiausiai Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad SPLP teikimas nėra BPV tenkantis uždavinys pagal BPeM reglamentą [24].

34. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, manau, kad Bendrasis Teismas tinkamai patikrino pareigas, kurias BPV turi pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies b punktą.

16 Analogiško skundžiamo sprendimo 167–168 punktai.

17 Skundžiamo sprendimo 173 punktas.

18 Apeliacinio skundo pagrindą, susijusį su Europos Sąjungos deliktine atsakomybe, nagrinėju analogiškoje išvadoje, atsižvelgdama į analogiško apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą (63–87 punktai).

19 Šis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 305–327 punktais.

20 Šie teiginiai susiję su analogiško skundžiamo sprendimo 178–231 punktais.

21 Skundžiamo sprendimo 308 punktas.

22 Ten pat, 310 punktas.

23 Skundžiamo sprendimo 308 punktas; analogiško skundžiamo sprendimo 184 punktas.

24 Vietoj to, Bendrasis Teismas išnagrinėjo dokumentus, kuriais rėmėsi BPV, nustatė, kad nėra jokios alternatyvos pertvarkymui (patvirtintos papildomos SPLP, kuri nepadėjo ištaisyti padėties; ir tai, kad Ispanijos bankas nesuteikė papildomos SPLP). Skundžiamo sprendimo 314 ir 315 punktai.

35. Antra, apeliantės ginčija sumas, kurios, jų manymu, iš tikrųjų buvo prieinamos kaip SPLP, tačiau neteigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktus. Apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde taip pat nesutinka su Bendrojo Teismo atliktu įrodymų vertinimu, susijusiu su SPLP sumomis, kurios galėjo būti suteiktos, kapitalo padidinimu, turto atskyrimu, privačiu pardavimu trečiajam asmeniui ir galima valstybės pagalba bei Bendro pertvarkymo fondo (BPF) panaudojimu.

36. Manau, kad šie argumentai yra nepriimtini, atsižvelgiant į tai, kad Teisingumo Teismas neturi kompetencijos nustatyti faktų ar tirti įrodymų, išskyrus tuos atvejus, kai apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes ir kad toks iškraipymas yra akivaizdus iš Teisingumo Teismo byloje esančių dokumentų [25].

37. Be to, šalis, teigianti, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, privalo tiksliai nurodyti, kokias, taip pat įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių Bendrasis Teismas, atlikdamas vertinimą, šitaip iškraipė faktines aplinkybes [26].

38. Abiejuose apeliaciniuose skunduose apeliantės apsiriboja Bendrajam Teismui pateiktų faktinių aplinkybių pakartojimu, tačiau neįrodo, kad šis teismas iškraipė įrodymus.

39. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir tiek, kiek jie yra priimtini, apeliančių argumentai dėl BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies b punkto yra atmestini.

c) BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies c punktas

40. Analogiško apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečioje dalyje apeliantės visų pirma tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai išaiškino, kaip reikia derinti interesus pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies c punktą ir 14 straipsnio 2 dalį.

41. Antra, jos tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą konstatuodamas, kad Italijos bankai, kurie buvo žlugę ar galėjo žlugti, bet kurių atžvilgiu nebuvo vykdomas pertvarkymas, nebuvo diskriminuojami [27].

42. Trečia, jos ginčija Bendrojo Teismo sprendimą, kuriuo šie nauji argumentai pripažinti nepriimtinais, nes jie buvo pateikti per vėlai vykstant procesui pirmojoje instancijoje [28].

43. Dėl pirmojo argumento apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde teigia, kad BPV ir Komisija turėjo derinti viešąjį interesą su akcininkų interesais.

44. Atmesdamas šį argumentą, mano nuomone, Bendrasis Teismas pagrįstai analogiško skundžiamo sprendimo 246 punkte nurodė, kad sprendžiant dėl viešojo intereso pertvarkymo atveju svarbūs ne tik akcininkų, bet ir indėlininkų, darbuotojų bei kitų kreditorių interesai, kaip numatyta BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalyje. Be to, Bendrasis Teismas analizavo naudą [29], kuri kompensavo *Banco Popular* akcininkų patirtus nuostolius, palyginti su situacija, kai bankas būtų likviduotas pagal įprastą bankroto procedūrą.

[25] 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimas *Komisija / Deutsche Post* (C-399/08 P, EU:C:2010:481, 63 punktas); 2015 m. spalio 29 d. Sprendimas *Komisija / ANKO* (C-78/14 P, EU:C:2015:732, 54 punktas).

[26] 2022 m. lapkričio 10 d. Sprendimas Komisija / *Valencia Club de Fútbol* (C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55 punktas).

[27] Analogiško skundžiamo sprendimo 254 punktas.

[28] Šios tariamos klaidos nurodytos analogiško skundžiamo sprendimo 243–247, 254 ir 261 punktuose.

[29] Tokią kaip ypatingos svarbos funkcijų išlaikymas, poveikio ekonomikai ir finansiniam stabilumui ribojimas, taip pat kreditorių nuostolių prevencija. Analogiško skundžiamo sprendimo 247 punktas.

45. Dėl antrojo aspekto manau, kad Bendrasis Teismas nepadarė klaidos konstatuodamas, kad Italijos bankų pertvarkymo nebuvimas nėra panaši situacija, dėl kurios būtų diskriminuojama. Bendrasis Teismas teisingai nurodė, kad šie bankai, anot BPV, nevykdė ypatingos svarbos funkcijų ir jų likvidavimas (priešingai nei pertvarkymas) neturėtų didelio neigiamo poveikio finansiniam stabilumui. Bendrasis Teismas taip pat teisingai nurodė, kad tinkamas lyginamasis objektas šioje situacijoje būtų bankas, kuriam taip pat taikoma pertvarkymo procedūra.

46. Galiausiai manau, kad Bendrasis Teismas pagrįstai atmetė naują apeliančių argumentą, pateiktą analogiškame apeliaciniame skunde, dėl jų vėlavimo. Analogiško skundžiamo sprendimo 261 punkte Bendrasis Teismas paaiškino, kad ieškovės pirmojoje instancijoje pavėluotai pateikė argumentą, susijusį su BPeM reglamento 24 straipsniu; to argumento pavėluotą pateikimą grindė tuo, kad ieškinio pareiškimo momentu dokumentų nebuvo.

47. Vis dėlto, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas, šiuose dokumentuose nurodomos aplinkybės, kurios ieškovėms pirmosios instancijos teisme buvo žinomos, todėl vėlyvas naujų argumentų pateikimas nebuvo grindžiamas teisiniais ar faktiniais aspektais, kurių ieškovės pirmojoje instancijoje nežinojo.

48. Taigi siūlau Teisingumo Teismui apeliančių argumentus, pateiktus analogiškame apeliaciniame skunde dėl BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies c punkto, atmesti kaip nepagrįstus.

2. Pareiga motyvuoti ir Chartijos 47 straipsnis

49. Apeliacinio skundo ketvirtajame, penktajame ir šeštajame pagrinduose šioje byloje, taip pat analogiško apeliacinio skundo antrojo pagrindo penktoje ir šeštoje dalyse apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti ir Chartijos 47 straipsnį dėl, pirma, pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo ir, antra, kai kurių pertvarkymo procedūros dokumentų konfidencialumo, taip pat dėl Bendrojo Teismo sprendimo netaikyti pasirengimo bylai nagrinėti priemonių pirmojoje instancijoje.

50. Kokias pareigas, susijusias su Bendrojo Teismo pareiga motyvuoti, turėtų peržiūrėti Teisingumo Teismas?

51. Teisingumo Teismas nusprendė, kad „Bendrojo Teismo sprendimo motyvuose turi būti pateikiami aiškūs ir nedviprasmiški šio teismo argumentai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimto sprendimo pagrindimu, o Teisingumo Teismas – vykdyti jo kontrolę“ [30]. Vis dėlto tai nereiškia, kad Bendrasis Teismas privalo nuosekliai laikytis kiekvieno bylos šalių pateikto argumento, taigi Bendrojo Teismo motyvai gali būti numanomi, jeigu „leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai duomenų, kad galėtų atlikti kontrolę“ [31].

52. Teisingumo Teismas nustatė, kad „sprendimo motyvavimo tikslumo lygis turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms sąlygoms arba terminui, per kurį jis turi būti priimtas“ [32].

[30] 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *HK / Komisija* (C-460/18 P, EU:C:2019:1119, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[31] 2024 m. sausio 18 d. Sprendimas *Jenkinson / Taryba ir kt.* (C-46/22 P, EU:C:2024:50, 131 punktas).

[32] 2012 m. lapkričio 6 d. Sprendimas *Éditions Odile Jacob / Komisija* (C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

53. Taigi nagrinėjant šį apeliacinį skundą Teisingumo Teismas turi įsitikinti, kad Bendrasis Teismas pakankamai paaiškino savo sprendimo motyvus dėl pagrindų pirmojoje instancijoje.

a) Vertinimai ir pertvarkymo schema

54. Apeliacinio skundo ketvirtajame pagrinde apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas, peržiūrėdamas pertvarkymo schemą, pateikė nepakankamus ir prieštaringus motyvus, ypač dėl pertvarkymo schemos 2-ojo vertinimo [33] ir pertvarkymo schemos 23, 24 ir 26 konstatuojamųjų dalių, susijusių su *Banco Popular* likvidumo problemų rimtumu. Analogiško apeliacinio skundo antrojo pagrindo šeštoje dalyje apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas pakeitė BPV pareigą motyvuoti.

55. Reikia pridurti, kad apeliantė šiame apeliaciniame skunde kvestionuoja faktus [34], kuriuos Bendrasis Teismas pripažino įrodytais, tačiau neteigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktus [35]. Be to, pagrindas yra nepriimtinas, kai „apeliacini[ame] skund[e] <…>tik pakartojami ar iš naujo pažodžiui pateikiami Bendrajam Teismui jau pateikti pagrindai ir argumentai, įskaitant tuos, kurie buvo pagrįsti šio teismo aiškiai atmestomis faktinėmis aplinkybėmis. Iš tiesų toks apeliacinis skundas yra tik prašymas iš naujo išnagrinėti Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį, o tai nepriskiriama prie Teisingumo Teismo jurisdikcijos“ [36].

56. Manau, kad apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas yra tik pirmosios instancijos teismo argumentų pakartojimas, neatsižvelgiant į Bendrojo Teismo argumentus. Todėl, kiek tai susiję su šiais faktiniais teiginiais, Teisingumo Teismas turėtų pripažinti juos nepriimtinais.

57. Jei Teisingumo Teismas su tuo nesutiktų, manau, kad apeliacinio skundo pagrindas turėtų būti atmestas kaip nepagrįstas. Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nustatė, kad 2-ojo vertinimo išvados neprieštarauja viena kitai, nes jomis siekiama skirtingų tikslų: BPV išvadoje, kad *Banco Popular* yra mokus, išreikšta banko buhalterinė vertė, o skirtinguose banko vertės įverčiuose [37] atsispindi jo rinkos vertė.

58. Buhalterinę vertę lengviausia apibūdinti kaip bendrovės vertę, užfiksuotą jos balanse. Rinkos vertė – tai dabartinė kaina, kurią bankas pasiektų rinkoje [38]. Atsižvelgdama į tokį aiškinimą manau, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog 2-ajame vertinime nebuvo prieštaravimo, nurodžius, kad *Banco Popular* yra mokus, o jo rinkos vertė blogiausio scenarijaus atveju buvo įvertinta kaip neigiama 8,2 mlrd. eurų suma.

33 Dėl skirtingų vertinimų pateikimo žr. analogiškos išvados 16, 19 ir 23 punktus.

34 Jie susiję su 1-ajame vertinime ir 2-ajame vertinime nustatytomis sumomis.

35 Žr. jurisprudenciją, nurodytą šios išvados 25 ir 26 išnašose.

36 2021 m. sausio 28 d. Sprendimas *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija* (C-466/19 P, EU:C:2021:76, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

37 Šiame vertinime, be kita ko, *Banco Popular* ekonominė vertė geriausio scenarijaus atveju įvertinta 1,3 mlrd. eurų, blogiausio scenarijaus atveju – minus 8,2 mlrd. eurų, o geriausio vertinimo atveju – minus 2 mlrd. eurų.

38 Žr. skundžiamo sprendimo 343 punktą. Dėl skirtumų, kuriuos gali duoti šie du metodai, paaiškinimo žr. Macit, F., ir Topaloğlu, Z., „Why bank market value to book ratios are so different: evidence from Turkish banking sector“, *Economic and Business Review*, 14(2) t., 2012, p. 169. Dėl dviejų skolos vertinimo metodų skirtumų analizės žr. Bowman, R.G., „The Importance of a Market-Value Measurement of Debt in Assessing Leverage“, *Journal of Accounting Research*, 18(1) t., 1980, p. 242, visų pirma 245–246 punktus.

59. Apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti, pripažindamas, jog pertvarkymo schemos 23, 24 ir 26 konstatuojamosios dalys yra pakankamos, kad būtų galima suprasti blogėjančią *Banco Popular* padėtį ir pertvarkymo poreikį. Ji teigia, kad informacija yra bendro pobūdžio ir gali būti taikoma bet kuriai likvidumo krizei.

60. Teisingumo Teismas turėtų atmesti šiuos argumentus. Kaip teisingai nurodo BPV savo atsiliepime, apeliantė nenurodo, kodėl informacija apie *Banco Popular* padėties pablogėjimą yra bendro pobūdžio ir ko trūksta, kad būtų galima tinkamai suprasti jo likvidumo krizę ir pertvarkymo poreikį.

61. Apeliacinio skundo antrojo pagrindo šeštojoje dalyje, kurią apeliantės pateikė analogiškame apeliaciniame skunde, keletas argumentų [39] turėtų būti pripažinti nepriimtinais. Nors apeliantės nurodo atitinkamą analogiško skundžiamo sprendimo punktą, analogiškame apeliaciniame skunde jos remiasi tik bendru motyvų nebuvimu, tačiau nekonkretizuoja, kokią klaidą tariamai padarė Bendrasis Teismas [40]. Be to, jos taip pat pateikia naujų argumentų, susijusių su nekonfidencialia 2-ojo vertinimo versija, apeliaciniame procese; jie yra nepriimtini [41].

62. Kalbant apie bylos esmę, dar reikia išnagrinėti du argumentus. Pirma, apeliantės analogiškame apeliaciniame skunde teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai konstatavo, jog Komisija, tvirtindama pertvarkymo schemą, įvykdė pareigą motyvuoti [42]. Antra, jos teigia, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai pripažino pavėluotu jų argumentą, kuriuo jos rėmėsi *Meroni* doktrinos pažeidimu dėl Komisijos dalyvavimo pertvarkymo procedūroje apimties [43].

63. Dėl pirmojo argumento Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos patvirtinimas atitinka pareigą motyvuoti ir paaiškina jame pateiktas nuorodas į pertvarkymo schemą. Bendrasis Teismas rėmėsi BPeM reglamento 18 straipsnio 7 dalimi, pagal kurią Komisija gali arba patvirtinti pertvarkymo schemą, arba prieštarauti jos diskreciniams aspektams. Tai, pasak Bendrojo Teismo, reiškia, kad Komisija iš tiesų turėtų ne pakartoti pertvarkymo schemoje išdėstytus BPV argumentus, o tik juos patvirtinti.

64. Pasakytina, kad klausimą, ar Komisijos patvirtinimas buvo pakankamas, ar tai buvo tik BPV sprendimo patvirtinimas, Bendrasis Teismas jau nagrinėjo vienoje iš modelinių bylų, *Algebris* [44], kuri nebuvo apskųsta Teisingumo Teismui. Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos nuorodos į pertvarkymo schemą ir joje nurodytų motyvų pakako, kad būtų įvykdyta pareiga motyvuoti. Jis nusprendė, kad „pertvarkymo schema ir jos motyvai turi būti laikomi ginčijamo sprendimo priėmimo konteksto dalimi“ [45].

[39] Jie susiję su argumentais, nukreiptais prieš BPV, ir jos tariamu pareigos motyvuoti pertvarkymo schemą pažeidimu, susijusiu su *Deloitte*, kaip nepriklausomo vertintojo, pasirinkimu. Kai kuriais šios dalies argumentais taip pat pakartojami pirmiau nagrinėti argumentai, pateikti dėl BPeM reglamento 18 straipsnio (ar didelė likvidumo krizė yra pagrindas konstatuoti, kad bankas yra žlugęs arba gali žlugti; ar BPV atlieka kokį nors vaidmenį teikiant SPLP).

[40] Remiantis 2022 m. balandžio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Changmao Biochemical Engineering / Komisija* (C-666/19 P, EU:C:2022:323, 187–189 punktai), tai turėtų būti laikoma nepriimtina. Be to, „apeliacinis skundas, kuriame konkrečiai nenurodyta aptariamame sprendime padaryta teisės klaida, šio reikalavimo neatitinka“. 2021 m. spalio 14 d. Sprendimas *NRW. Bank / BPV* (C-662/19 P, EU:C:2021:846, 36 punktas).

[41] Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 170 straipsnio 1 dalį apeliaciniame skunde negalima keisti Bendrajame Teisme nagrinėtos bylos dalyko. Taip pat žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimą *Sison / Taryba* (C-266/05 P, EU:C:2007:75, 95 punktas).

[42] Analogiško skundžiamo sprendimo 570–578 punktai.

[43] Analogiško skundžiamo sprendimo 579–581 punktai. 1958 m. birželio 13 d. Sprendimas *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7).

[44] 2022 m. birželio 1 d. Sprendimas *Algebris (UK) ir Anchorage Capital Group / Komisija* (T-570/17, EU:T:2022:314).

[45] Ten pat, 151 punktas.

65. Pritariu šiai išvadai [46]. Tol, kol pačioje pertvarkymo schemoje pateikiama pakankamai motyvų, Komisija taip pat pritaria, kad BPV įvykdė savo pareigą pateikti motyvus. Kitaip tariant, jei Komisija manytų, kad pertvarkymo schema neatitinka šios pareigos, ji turėtų jai papriešta rauti ir pareikalauti, kad BPV iš dalies pakeistų pertvarkymo schemą.

66. Taigi nemanau, kad Bendrojo Teismo motyvai dėl Komisijos patvirtinimo yra klaidingi.

67. Galiausiai Bendrasis Teismas nustatė, kad apeliantės analogiškame apeliaciniame procese *Meroni* argumentą [47] pirmą kartą pateikė dublike, todėl pripažino jį nepriimtinu.

68. Bendrasis Teismas paaiškino, kad savo ieškinyje pirmojoje instancijoje ieškovės teigė, jog Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nors tokia jos pareiga buvo numatyta pagal *Meroni* doktriną. Savo dublike pirmojoje instancijoje jos taip pat teigė, kad Komisijos vaidmuo pertvarkymo procedūroje apskritai pažeidžia SESV 291 straipsnyje numatytus delegavimo principus ir *Meroni* doktriną.

69. Tai iš tiesų du skirtingi argumentai, iš kurių pastarasis galėtų būti netiesiogiai suprantamas kaip pagrindas dėl BPeM reglamento 18 straipsnio, kuriame paaiškinamas Komisijos vaidmuo, kai imamasi pertvarkymo veiksmų, neteisėtumo.

70. Taigi manau, kad Bendrasis Teismas nepadarė klaidos, kai konstatavo, kad šis argumentas buvo pavėluotas ir todėl nepriimtinas.

b) Pertvarkymo schemos ir kitų dokumentų konfidencialumas

71. Apeliacinio skundo penktajame pagrinde apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą [48] nustatęs, jog apeliantė neturėjo teisės gauti visos (konfidencialios) pertvarkymo schemos versijos. Be to, ji taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas suklydo konstatuodamas, jog nekonfidencialia pertvarkymo schemos versija nebuvo pažeista BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalis.

72. Apeliantė taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas suklydo konstatuodamas, kad ji galėjo pateikti tiesioginį ieškinį dėl pertvarkymo schemos, ir kad ji galėjo pateikti pastabas dėl vėlesnio mažiau konfidencialios versijos paskelbimo vykstant procesui pirmojoje instancijoje iki jos dubliko pateikimo. Galiausiai apeliantė Bendrajam Teismui priekaištauja dėl to, kad jis konstatavo, jog visos pertvarkymo schemos, 1-ojo vertinimo ir 2-ojo vertinimo bei kitų su pertvarkymu susijusių dokumentų versijos (kuriose pateikiama konfidenciali informacija) nebuvo svarbios sprendžiant ginčą [49].

73. Apeliantės analogiško apeliacinio skundo antrojo pagrindo penktoje dalyje tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo analogiško sprendimo 503 ir 504 punktuose klaidingai nusprendė, jog jų teisė į gynybą nebuvo pažeista dėl to, kad jos neturėjo galimybės susipažinti su visa pertvarkymo procedūros bylos medžiaga.

[46] Taip pat žr. generalinės advokatės T. Ćapeta išvadą byloje *Komisija / BPV* (C-551/22 P, EU:C:2023:846, 123–128 punktai).

[47] Ši doktrina kyla iš 1958 m. birželio 13 d. Sprendimo *Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7). Dėl šios doktrinos paaiškinimo ir mano nuomonės dėl jos taikymo pertvarkymo procedūroje žr. generalinės advokatės T. Ćapeta išvadą byloje *Komisija / BPV* (C-551/22 P, EU:C:2023:846, 75–97 punktai).

[48] Skundžiamo sprendimo 356–402 punktai.

[49] Ten pat, 723 punktas.

74. Iš esmės, ar Bendrasis Teismas abiejuose skundžiamuose sprendimuose tinkamai išnagrinėjo būtinybę ieškovėms pirmojoje instancijoje leisti susipažinti su pertvarkymo schemos ir susijusių dokumentų konfidencialiomis versijomis? Manau, kad taip.

75. Bendrasis Teismas pirmiausia nustatė peržiūros pagal Chartijos 47 straipsnį standartą, konkrečiai atsižvelgdamas į BPeM reglamentą, kurio 88 straipsnio 5 dalyje nustatyta BPV pareiga užtikrinti, kad bet kokioje atskleidžiamoje informacijoje nebūtų konfidencialios informacijos [50], ir į jo 88 straipsnio 1 dalį, pagal kurią „[i]nformacija, kuriai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, neatskleidžiama kitam viešajam ar privačiajam subjektui, nebent jos atskleidimas yra būtinas teismo procesui“.

76. Bendrasis Teismas taip pat atmetė apeliantės argumentus, kad jai turėjo būti pranešta apie visą pertvarkymo schemos versiją ir kitus dokumentus, kuriems pagrįsti ji rėmėsi jurisprudencija dėl ribojamųjų priemonių. Šis teismas nustatė, kad pertvarkymo schema nėra individuali priemonė banko akcininkams, kitaip nei ribojamoji priemonė, kuria įšaldomos individualios lėšos [51].

77. Ta pačia logika Bendrasis Teismas vadovavosi ir atmesdamas ieškovių pirmojoje instancijoje argumentą analogišku sprendimu, kad jos turėjo turėti galimybę susipažinti su byla pagal BPeM reglamento 90 straipsnio 4 dalį. Pasak Bendrojo Teismo, tokia galimybė turi būti suteikta tik subjektui, kuriam taikoma pertvarkymo schema, t. y. *Banco Popular*, o ne jo akcininkams ar kreditoriams [52].

78. Be to, Bendrasis Teismas atskyrė pagal BPeM reglamentą BPV tenkančią konfidencialumo pareigą nuo teisės susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą 1049/2001 [53], kuria rėmėsi ieškovės. Bendrasis Teismas atmetė šį palyginimą, nes BPeM reglamente nustatyta bendroji taisyklė, pagal kurią draudžiama atskleisti BPV turimą konfidencialią informaciją [54].

79. Vietoj to, remdamasis analogija su Direktyva 2004/39 [55], kurios 54 straipsnio 1 dalis atitinka BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalį, Bendrasis Teismas, mano nuomone, teisingai nustatė, kad šių dviejų nuostatų tikslas nėra leisti visuomenei susipažinti su dokumentais.

80. Toliau Bendrasis Teismas labai išsamiai išanalizavo slaptumo įsipareigojimus, susijusius su pertvarkymo schema, 2-uoju vertinimu ir dokumentais, kuriais rėmėsi BPV, priimdama sprendimą. Jis apibūdino įvairias neigiamas pasekmes, kurias galėjo sukelti visiškas informacijos atskleidimas [56].

[50] Ten pat, 356, 363–365 punktai.

[51] Ten pat, 358 ir 359 punktai.

[52] Analogiško skundžiamo sprendimo 503 ir 504 punktai.

[53] 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

[54] Bendrasis Teismas rėmėsi 2018 m. birželio 19 d. Sprendimu *Baumeister* (C-15/16, EU:C:2018:464, 38 ir 39 punktai) ir skundžiamo sprendimo 383 ir 384 punktais.

[55] 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 263).

[56] Pavyzdžiui, tai „gali, be kita ko, paskatinti akcininkus parduoti savo vertybinius popierius rinkose ir lemti masinį indėlių atsiėmimą, o tai apsunkintų banko finansinę padėtį ir taip pakenktų BPV veiklos veiksmingumui ir rinkos veikimui“. Skundžiamo sprendimo 373 punktas.

81. Šis teismas taip pat paaiškino, kad BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalies nuostatos yra susijusios su *galimybe* teismui nurodyti atskleisti informaciją, jei tai būtina tesimo procesui, o ne, kaip teigė ieškovės pirmojoje instancijoje, su tuo, kad atskleidimas tampa *privalomas* kiekvieną kartą, kai dėl sprendimo pradedamas teismo procesas [57].

82. Dėl argumento, kad BPV nepagrįstai apribojo galimybę susipažinti su pertvarkymo schema, nes paskelbė mažiau redaguotas nekonfidencialias pertvarkymo schemos ir 1-ojo bei 2-ojo vertinimų versijas, Bendrasis Teismas nurodė, kad laiko tarpas (šiuo atveju – aštuonių mėnesių skirtumas) yra aplinkybė, galinti daryti įtaką tam, ar konkrečiu momentu laikomasi konfidencialumo sąlygų [58]. Jame pakankamai išsamiai paaiškinta, mano nuomone, kad vėlesnis papildomos informacijos paskelbimas neturėjo įtakos ieškovių pirmojoje instancijoje teisei pateikti tiesioginį ieškinį ir atsakyti į papildomą informaciją savo dublike.

83. Apeliacinio skundo šeštajame pagrinde apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai skundžiamo sprendimo 721–728 punktuose atmetė jos prašymą taikyti pasirengimo bylai nagrinėti priemones, įskaitant įpareigojimą pateikti įvairius dokumentus ir pateikti Ispanijos Karalystei klausimus raštu.

84. Bendrasis Teismas, nurodęs BPV pateikti konfidencialias pertvarkymo schemos versijas ir įvairius kitus dokumentus [59], nusprendė, kad jie nėra svarbūs ginčo sprendimui [60]. Apeliantė teigia, kad taip buvo pažeista jos teisė į gynybą, nes konfidencialią dokumentų versiją matė ne tik BPV ir Komisija, bet ir Bendrasis Teismas. Priešingai, apeliantė teigia, kad neturėdama galimybės susipažinti su šia informacija ji negalėjo suformuluoti naujų argumentų ar pakeisti savo požiūrio į esamus argumentus.

85. Mano nuomone, Bendrasis Teismas pagrįstai rėmėsi Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal kurią Bendrasis Teismas pats sprendžia, ar reikia papildyti jo turimą informaciją, susijusią su jo nagrinėjamomis bylomis. Taigi jis galėjo priimti sprendimą, remdamasis reikalavimais [61].

86. Taigi Teisingumo Teismas turėtų atmesti apeliacinio skundo penktąjį ir šeštąjį pagrindus ir analogiško apeliacinio skundo antrojo pagrindo penktąją ir šeštąją dalis kaip nepagrįstus.

B. Apeliacinio skundo pagrindai, susiję su byla C-535/22 P

87. Apeliantė šioje byloje ginčija Bendrojo Teismo išvadas dėl tariamų *Banco Popular* pardavimo proceso pažeidimų (1 skirsnis), taip pat dėl teisės į nuosavybę pažeidimo, susijusio su tam tikromis BPeM reglamento nuostatomis (2 skirsnis) ir pertvarkymo schema (3 skirsnis).

[57] Išskirta mano. Skundžiamo sprendimo 376 ir 377 punktai.

[58] Remiantis 2018 m. birželio 19 d. Sprendimu *Baumeister* (C-15/16, EU:C:2018:464, 48 ir 49 punktai), skundžiamo sprendimo 390 punktu.

[59] Išvardytus skundžiamo sprendimo 95 punkte.

[60] Išskyrus 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* raštą ECB, apie kurį buvo pranešta šalims. Bendrasis Teismas savo sprendimą grindė Procedūros reglamento 103 straipsniu. Žr. skundžiamo sprendimo 380 ir 723 punktus.

[61] Skundžiamo sprendimo 725–727 punktai.

1. „Banco Popular“ pardavimo procesas

88. Apeliantė teigia [62], kad Bendrasis Teismas neteisingai taikė BPeM reglamento 14 straipsnį [63], kiek tai susiję su pardavimo kainos pakėlimu. Ji teigia, kad tai yra vienas iš pertvarkymo tikslų pagal BPeM reglamento 14 straipsnį, kuris turėtų būti aiškinamas kartu su Direktyvos 2014/59 39 straipsniu. Galiausiai apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas suklydo konstatuodamas, jog BPV neprivalėjo bandyti imtis alternatyvių priemonių iki pertvarkymo [64].

89. Apeliacinio skundo trečiojo pagrindo antroje ir trečioje dalyse apeliantė Bendrajam Teismui priekaištauja, kad jis (i) pažeidė rūpestingumo pareigą, atmesdamas jos argumentus dėl tariamų klaidų 2016 m. pertvarkymo plane kaip nepriimtinus, ir (ii) pažeidė jos teisę į gynybą.

90. Dėl šios išvados 88 punkte aprašytų reikalavimų Bendrasis Teismas konstatavo, kad pardavimo kainos pakėlimas nėra vienas iš BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytų pertvarkymo tikslų. Be to, jis nustatė, kad Direktyvos 2014/59 39 straipsnio 2 dalies f punktas yra svarbus *Banco Popular* pardavimui. Šiame straipsnyje nustatyti procedūriniai reikalavimai verslo priemonės pardavimui; jame nurodyta, kad pardavimo procesu „siekiama kiek įmanoma pakelti atitinkamų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimo kainą“.

91. Bendrasis Teismas išsamiai išnagrinėjo kiekvieną *Banco Popular* pardavimo proceso etapą, atsižvelgdamas į BPV paaiškinimus pertvarkymo schemoje ir jos sprendimą dėl pardavimo. Svarbus veiksnys, į kurį atsižvelgė Bendrasis Teismas, yra poreikis, kad pardavimo procedūra išliktų kiek įmanoma slaptesnė, siekiant užkirsti kelią nutekėjimui, dėl kurio gali atsirasti papildomas netikrumas ir gali sumažėti pasitikėjimas rinka, o tai keltų pavojų finansiniam stabilumui [65].

92. Taip pat Bendrasis Teismas, aiškindamas BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalį, analizavo tariamą BPV pareigą taikyti alternatyvias priemones prieš imantis pertvarkymo. Bendrasis Teismas konstatavo, kad apeliantė neteisingai aiškino šią nuostatą, kurioje nurodyta, kad pertvarkyme dalyvaujantys subjektai turi „steng[tis] kuo labiau sumažinti pertvarkymo sąnaudas ir išvengti vertės praradimo, *išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant pertvarkymo tikslų*“ [66]. Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, kad interesų pusiausvyra ir pertvarkymo proporcingumas negali būti vertinami tik atsižvelgiant į akcininkų teisės į nuosavybę pažeidimą [67].

93. Toliau Bendrasis Teismas peržiūrėjo pertvarkymo schemoje pateiktą motyvų išdėstymą, kodėl kitomis pertvarkymo priemonėmis nebūtų pasiekti pertvarkymo tikslai, kodėl BPV nukrypo nuo savo 2016 m. pertvarkymo plano ir kodėl nebuvo galima pasinaudoti BPF lėšomis [68].

[62] Apeliacinio skundo antrasis pagrindas ir trečiojo pagrindo pirma dalis.

[63] Skundžiamo sprendimo 520–569 punktai.

[64] Skundžiamo sprendimo 669–697 punktai.

[65] Skundžiamo sprendimo 545–552 punktai.

[66] Išskirta mano. Taip pat žr. skundžiamo sprendimo 671 ir 672 punktus.

[67] Skundžiamo sprendimo 486, 487, 673 ir 674 punktai. Bendrasis Teismas taip pat peržiūrėjo pertvarkymo schemoje pateiktą motyvų išdėstymą, kuriame aptariamas interesų derinimas (675–679 punktai).

[68] Skundžiamo sprendimo 680–697 punktai.

94. Manau, kad Bendrasis Teismas teisingai išaiškino BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalį, kai reikia suderinti skirtingus interesus, kuriuos neišvengiamai paveikia pertvarkymo veiksmai. Jis taip pat išsamiai peržiūrėjo pertvarkymo schemos motyvų išdėstymą dėl kitų alternatyvų, kurių nebuvo imtasi.

95. Dėl 89 punkte pateikto apeliacinio skundo trečiojo pagrindo antros ir trečios dalių manau, kad jos yra nepriimtinos. Pirma, Bendrasis Teismas nustatė, kad argumentai, nukreipti prieš 2016 m. pertvarkymo planą [69], kuris nebuvo įtrauktas į galutinę *Banco Popular* pertvarkymo schemą, buvo pateikti tik dublike, todėl nepriimtini. Bendrasis Teismas pridūrė, kad jie bet kuriuo atveju nėra svarbūs sprendžiant dėl galiausiai priimtos pertvarkymo schemos teisėtumo [70].

96. Aš su tuo sutinku. Pirma, atrodo, kad pirmosios instancijos teisme apeliantė savo dublike teigė, kad 2016 m. pertvarkymo planas nebuvo tinkamai parengtas [71], tačiau vėliau šis argumentas pasikeitė į teiginį, kad 2016 m. pertvarkymo planas turėjo būti atnaujintas. Kadangi šis argumentas yra naujas apeliaciniame procese, jis nepriimtinas [72].

97. Net jei Teisingumo Teismas nesutiktų ir laikytų šiuos argumentus priimtinais, manau, kad jie nepagrįsti. BPeM reglamento 23 straipsnio trečioje pastraipoje nustatyta: „tvirtindamos pertvarkymo schemą, Valdyba, Taryba ir Komisija atsižvelgia į 8 straipsnyje nurodytus pertvarkymo planus ir jais remiasi, nebent Valdyba, atsižvelgdama į konkretaus atvejo aplinkybes, nustatytų, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau“.

98. Bendrasis Teismas paaiškino, kad 2016 m. pertvarkymo plane negalėjo būti atsižvelgta į likvidumo krizę, su kuria *Banco Popular* susidūrė nuo 2017 m. balandžio mėn. [73] Be to, Bendrasis Teismas nurodė pertvarkymo schemos 44–46 konstatuojamąsias dalis, kuriose BPV paaiškino, „dėl kokių priežasčių pertvarkymo priemonė, numatyta 2016 m. pertvarkymo plane, buvo netinkama atsižvelgiant į pertvarkymo dieną buvusias aplinkybes“ [74]. Todėl BPV pakeitė *Banco Popular* taikytiną pertvarkymo priemonę iš gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės į verslo pardavimo priemonę [75].

99. Taigi Bendrasis Teismas pagrįstai atmetė šį teiginį kaip nereikšmingą.

100. Apeliacinio skundo trečiojo pagrindo trečioje dalyje apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos teisę į gynybą, nes nustatė, kad apeliantės pastabos ir jos pateikta eksperto ataskaita neįrodo, kaip kitomis alternatyvomis būtų pasiekti pertvarkymo tikslai.

101. Siūlau Teisingumo Teismui pripažinti šiuos reikalavimus akivaizdžiai nepriimtinais, nes, pažeidžiant Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalį [76], juose nenurodytos skundžiamo sprendimo dalys, kurios yra jais ginčijamos.

69 Žr. analogiškos išvados 10 punktą.

70 Skundžiamo sprendimo 490 ir 491 punktai.

71 Skundžiamo sprendimo 688 punktas.

72 Žr. šios išvados 41 išnašą.

73 Skundžiamo sprendimo 689 punktas.

74 Skundžiamo sprendimo 691 punktas.

75 BPV nurodė, kad „nebuvo užtikrinta, jog šiame plane numatyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė leistų nedelsiant ir veiksmingai įveikti *Banco Popular* likvidumo krizę“. Skundžiamo sprendimo 691 punktas.

76 Taip pat žr. 2020 m. spalio 21 d. Sprendimą *ECB / Estate of Espírito Santo Financial Group* (C-396/19 P, EU:C:2020:845, 24 punktas).

102. Apibendrindama siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinio skundo antrąjį ir trečiąjį pagrindus tiek, kiek jie yra priimtini.

2. BPeM reglamento 15 ir 22 straipsnių neteisėtumo pagrindas

103. Apeliacinio skundo septintajame pagrinde apeliantė taip pat ginčijo Bendrojo Teismo atliktą BPeM reglamento 15 ir 22 straipsnių galiojimo vertinimą.

104. Ji teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas[77] neteisingai taikė Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su nemokiais bankais; antra, kad BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniai pažeidžia būtinumo reikalavimą, nes jie suformuluoti pernelyg plačiai ir leidžia imtis savavališkų veiksmų; trečia, kad tos pačios nuostatos prieštarauja ESS 5 straipsnio 4 daliai, nes jose nenumatyti skirtingi sprendimai, viena vertus, bankams, turintiems likvidumo problemų ir, kita vertus, bankams, turintiems nemokumo problemų; ketvirta, tos pačios nuostatos prieštarauja Chartijos 52 straipsniui ir ESS 5 straipsnio 4 daliai, nes jose nenumatyta galimybė ištaisyti akcijų nurašymą po galutinio vertinimo pagal BPeM reglamento 20 straipsnį; galiausiai apeliantė teigia, kad BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniai yra neproporcingi, nes juose nenumatyta tinkama kompensacija, o renkantis iš skirtingų pertvarkymo priemonių diskriminuojami bankai, turintys likvidumo problemų, ir nemokūs bankai.

105. Pirmiausia reikia konstatuoti, kad šio apeliacinio skundo pagrindo ketvirta dalis yra nepriimtina, nes ji nesusijusi su skundžiamo sprendimo dalimis, kurios yra ja ginčijamos[78]. Be to, šio apeliacinio skundo pagrindo penkta dalis tiek, kiek ji susijusi su diskriminacija, atsirandančia dėl pertvarkymo priemonės pasirinkimo, yra nepriimtina, nes tai yra naujas argumentas, pateiktas apeliaciniame skunde[79].

106. Pereidamas prie bylos esmės, Bendrasis Teismas, atsakydamas į pagrindą dėl neteisėtumo, atliko veiksmus, būtinus siekiant nustatyti, ar Chartijos 17 straipsniu saugomos nuosavybės teisės apribojimas gali būti pateisinamas pagal Chartijos 52 straipsnį[80].

107. Pradėdamas nuo bendrojo intereso tikslo, dėl kurio buvo apribota teisė į nuosavybę, Bendrasis Teismas iš naujo peržiūrėjo išsamią Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su finansų krize, paaiškindamas riziką, kurią banko žlugimas kelia euro zonos finansų ir bankų sistemos stabilumui, ir indėlininkų nuostolių riziką[81].

108. Kaip išsamiai paaiškino Bendrasis Teismas, BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniuose priimti sprendimai yra pagrįsti po 2008 m. finansų krizės įgyta patirtimi ir remiasi principu, kad žlungančio banko nuostolius pirmieji patiria akcininkai. Bendrasis Teismas, remdamasis būtent Teisingumo Teismo išvadomis byloje *Kotnik*, padarė išvadą, kad akcininkai turi visiškai prisiimti savo investicijų riziką, įskaitant ekonomines banko žlugimo pasekmes, todėl tai negali būti laikoma jų teisės į nuosavybę pažeidimu[82].

77 Skundžiamo sprendimo 150–219 punktai.

78 Žr. šios išvados 101 punktą ir 77 išnašą.

79 Žr. šios išvados 41 išnašą.

80 Skundžiamo sprendimo 159 ir 160 punktai.

81 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 161–164 punktuose remiasi gerai žinoma pokrizine Teisingumo Teismo jurisprudencija: 2016 m. liepos 19 d. Sprendimu *Kotnik ir kt.* (C-526/14, EU:C:2016:570); 2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimu *Ledra Advertising ir kt. / Komisija ir ECB* (C-8/15 P to C-10/15 P, EU:C:2016:701); 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimu *Dowling ir kt.* (C-41/15, EU:C:2016:836) ir 2021 m. kovo 25 d. Sprendimu *Balgarska Narodna Banka* (C-501/18, EU:C:2021:249).

82 Skundžiamo sprendimo 172–174 punktai.

109. Apeliantės argumentas, kad Bendrasis Teismas šioje situacijoje klaidingai taikė su nemokiais bankais susijusią jurisprudenciją, mano nuomone, negali būti priimtas. *Kotnik* ir kiti Teisingumo Teismo sprendimai dėl viešojo intereso užtikrinti finansinį stabilumą buvo naudojami siekiant įrodyti, kad akcininkai turi prisiimti savo investicijų riziką, kai bankas žlunga. Tačiau Bendrasis Teismas taip pat parodė, kad BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniuose nustatytos sąlygos BPV ir Komisijai, kai jos sprendžia, ar imtis pertvarkymo veiksmų ir kaip jų imtis. Remdamasis BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies b punktu, Bendrasis Teismas nurodė, kad pertvarkymo veiksmai taikomi tik tuo atveju, jei konkrečiu atveju nebūtų galima taikyti kitų priemonių, pavyzdžiui, įprasto nemokumo, valstybės pagalbos ar paskolų [83].

110. Antruoju argumentu apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog nuosavybės teisės apribojimas yra pateisinamas, kai tik įvykdomos pertvarkymo sąlygos [84]. Tačiau Bendrasis Teismas toliau paaiškino papildomas sąlygas, nustatytas BPeM reglamento 18 ir 21 straipsniuose, kurie riboja BPV ir Komisijos laisvę nustatyti konkrečios pertvarkymo priemonės parametrus [85].

111. Apeliantės trečiuoju ir penktuoju argumentais priekaištaujama Bendrajam Teismui ir teigiama, kad jis suklydo pripažindamas, jog BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniai yra proporcingi, nors juose, kalbant apie taikomą pertvarkymo priemonę ir požiūrį į akcininkus bei kreditorius, nėra daromas skirtumas tarp bankų, turinčių likvidumo problemų, ir bankų, kurie yra nemokūs.

112. Atsižvelgiant į BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų pertvarkymo sąlygų analizę, nėra priežasčių, dėl kurių BPeM reglamente turėtų būti nustatytos skirtingos pertvarkymo taisyklės bankams, kurie yra nemokūs, ir bankams, turintiems likvidumo problemų.

113. Taigi siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinio skundo septintąjį pagrindą.

3. Teisė į nuosavybę ir proporcingumo principas „Banco Popular“ pertvarkymo schemoje

114. Apeliacinio skundo aštuntajame pagrinde apeliantė tvirtina, kad, pirma, Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, jog pagal BPeM reglamentą nemokumas preziumuojamas, todėl įprasta nemokumo procedūra yra vienintelė alternatyva pertvarkymui; antra, kad jis suklydo 2-ojo vertinimo pagrindu nustatydamas, jog procedūra, kuria remiantis buvo parengta pertvarkymo schema, nebuvo savavališka; ir trečia, kad jis suklydo nustatydamas, jog teisingos kompensacijos nebuvimas yra proporcingas.

115. Pirmasis argumentas iš dalies nepriimtinas, nes, pažeidžiant Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalį, jame nenurodyta skundžiamo sprendimo dalis, kurioje Bendrasis Teismas nustatė, kad BPeM reglamentas grindžiamas nemokumo prezumpcija.

116. Be to, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas suklydo taikydamas Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su nemokiais bankais, *Banco Popular* situacijai [86]. Taigi, dėl tų pačių priežasčių, kurios anksčiau buvo nustatytos dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo [87], šis argumentas atmestinas.

[83] Skundžiamo sprendimo 180–188 punktai.

[84] Skundžiamo sprendimo 169 punktas.

[85] Skundžiamo sprendimo 170, 171, 179 ir 180 punktai.

[86] Skundžiamo sprendimo 198–208 punktai.

[87] Šios išvados 111 ir 112 punktai.

117. Antrasis ir trečiasis argumentai, kad Bendrasis Teismas suklydo nenustatęs, kad pertvarkymo schema yra savavališka, nes ji grindžiama 2-uoju vertinimu, ir kad ji yra neproporcinga, nes joje nėra teisingos kompensacijos, yra nepriimtini, nes jie pirmą kartą pateikiami apeliaciniame skunde[88]. Konkrečiai, apeliantės minimose skundžiamo sprendimo pastraipose[89] nėra kalbama apie 2-ąjį vertinimą ar teisingą kompensaciją. Iš tiesų Bendrasis Teismas šių argumentų nenagrinėjo pirmojoje instancijoje.

118. Taigi siūlau Teisingumo Teismui ta apimtimi, kuri yra priimtina, atmesti apeliacinio skundo aštuntąjį pagrindą.

VI. Išvada

119. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismui siūlau:

– atmesti apeliacinį skundą;

– priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

[88] Žr. šios išvados 41 išnašą.

[89] Skundžiamo sprendimo 466, 467, 474–476 ir 481 punktai.